

Arlequin Tamerlan : kluchtspel.

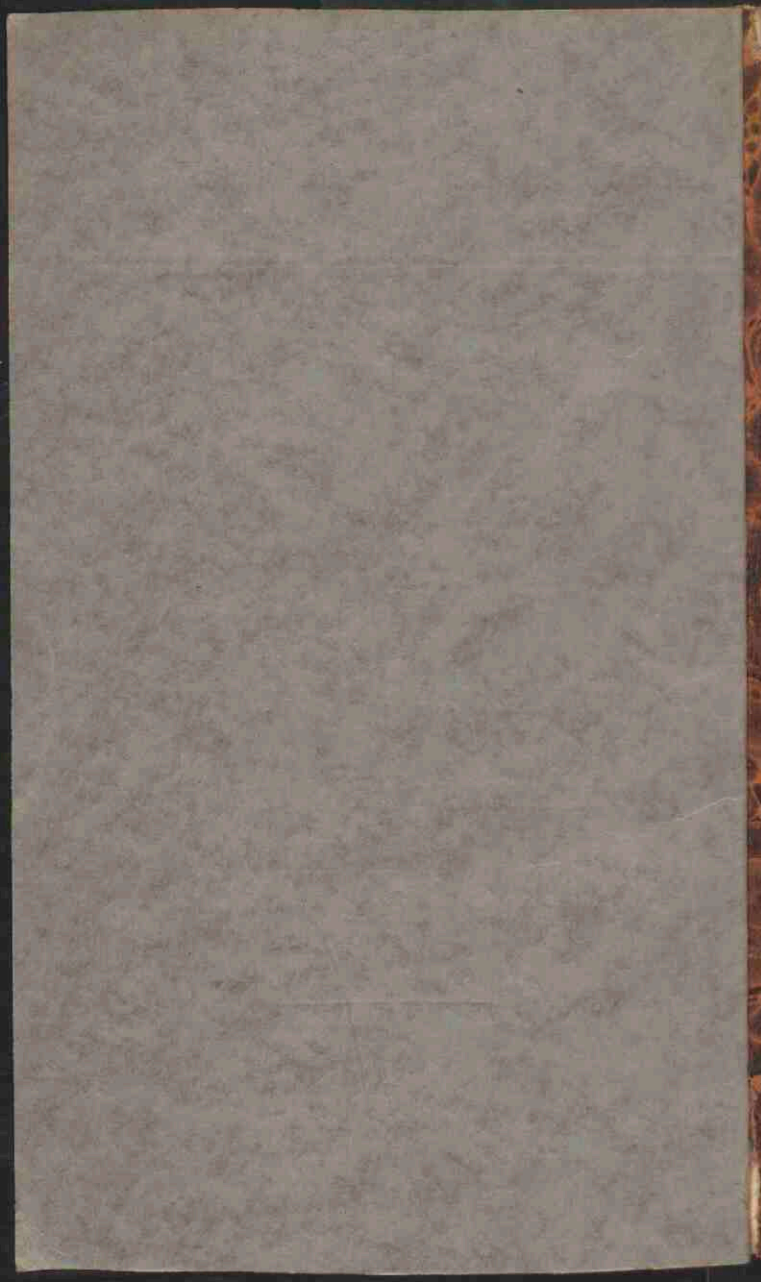
<https://hdl.handle.net/1874/371682>

BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT
TE UTRECHT

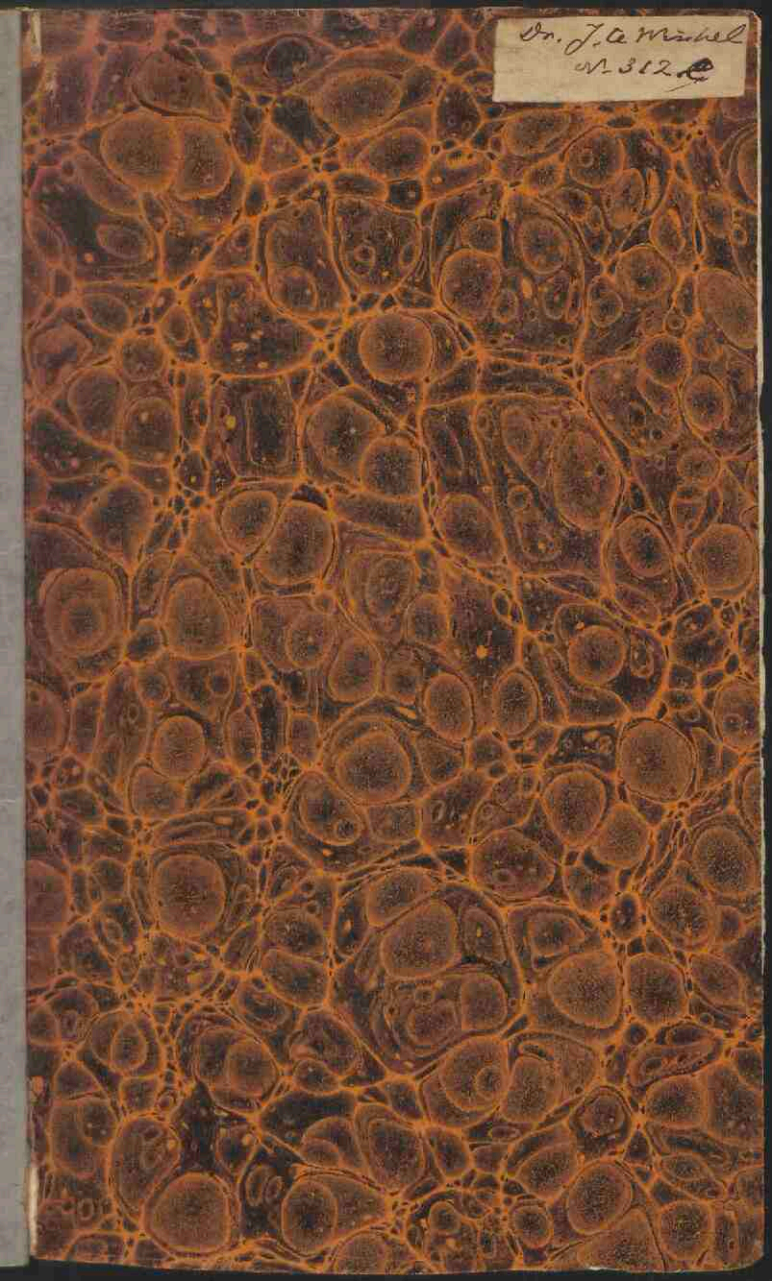
1929

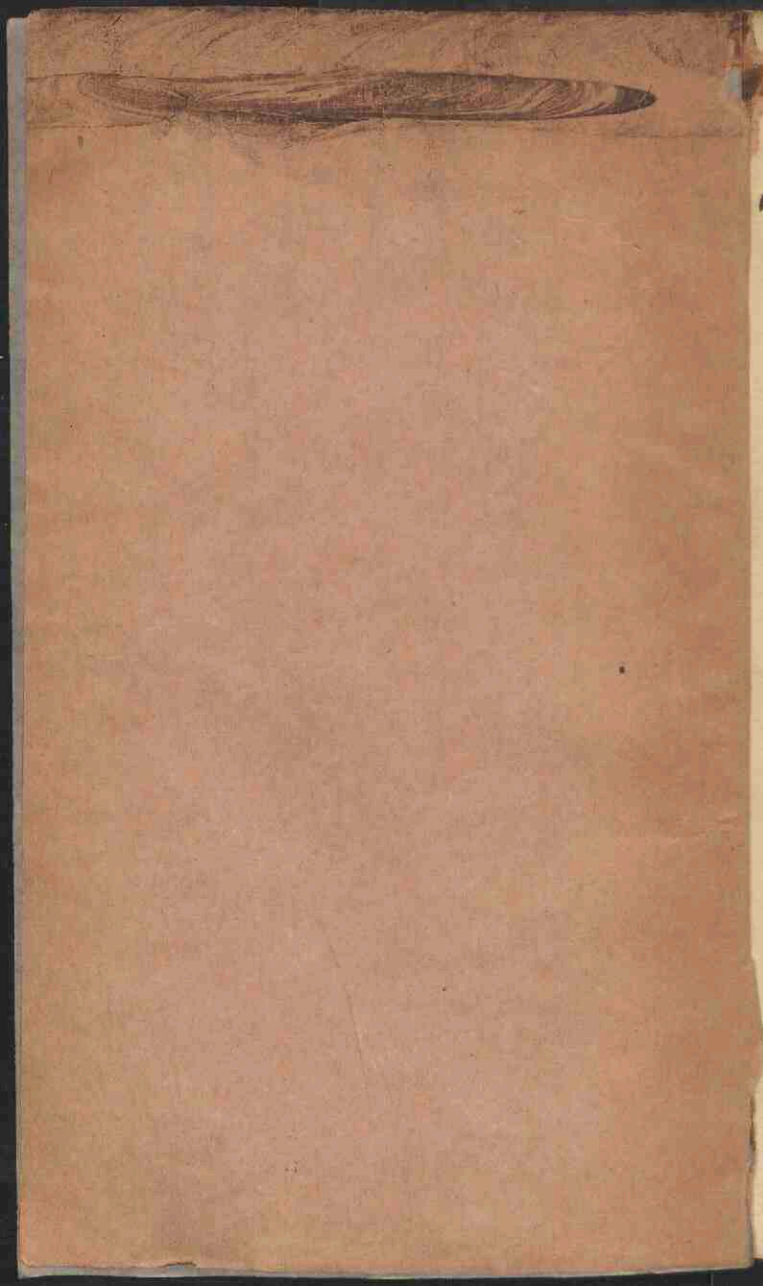
Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
Prof. Dr. J. te WINKEL

No. 723

Dr. J. A. Michel
nr. 312 *e*

728

ARLEQUIN TAMERLAN;

KLUCHTSPEL.

v. H. v. Elvervelde

RIDENDO CASTIGAT MORES.

Te AMSTELDAM;
By IZAAK DUIM, Boekdrukker en Boekverkooper;
bezuiden het Stadhuis, 1737.
Met Privilegie.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

C O P Y E
V A N D E
P R I V I L E G I E.

DE Staten van Holland en Westvrieland doen te weten: alzo, Ons te kennen is gegeven by de tegenwoordige Regenten van het Wees- en- Oude Mannenhuys der Stad Amsterdam, en in die qualiteyten te samen Eygenaars, mitsgaders Regenten van den Schouwburch aldaar, dat zy Supplianten eenige Jaaren hadden gejuifficeert van 't Octroy of Privilegie by hen van Ons op den 23. May 1714. geobtineert, waar by Wy aan hun Supplianten goedgunstelyk hadden geaccordeert, en geoctroyeert, om, geduurende den tyd van vyftien doen eerst agter een volgende Jaaren, de Werken, die ten dienste van het Toneel reets waren gedrukt, en van tydtot tyd nog verder in het licht gebragt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, alleen te mogen drukken, doen drukken, uytgeeven ende verkoopen, en bevonden dat de Jaaren, by 't voorsz. Octroy of Privilegie genoemt, op den 22. May 1729. stonden te expireeren, ende dewyle zy Supplianten ten meesten dienste van den Schouwburch, waar van hunne respectieve Godshuizen onder andere mede moeten worden gesustenteert, de voorengemelte Werken, zoo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten, als anders, die reets gedrukt, en ten Toneele gevoert zyn, of in toekomende gedrukt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, geerne alleen, gelyk voorheen, zouden blyven drukken, uytgeeven en verkopen, ten eynde dezelve Werken door het nadrukken van andere haar Luyfter, soo in taal, als in spelkonst, niet mogten komen te verliesen, en dewylen sulx haar Supplianten na de expiratie van 't bovengemelte Octroy, niet gepermitteert was, zoo keerden zy Supplianten haartot Ons, onderdaniglyk verzoekende, dat Wy aan hun Supplianten in qualiteyten voorsz. geliefden te verleenen, prolongatie van het voorsz. Octroy of Privilegie, om de voorsz. Werken, zoo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten, als anders, reets gemaakt, en ten Toneele gevoert, of als nog in het licht te brengen, en ten Toneele te voeren, den tyd van Vyftieneerftkomende, en agter eenvolgende Jaaren, alleen te mogen drukken, en Verkopen, of te doen drukken, en verkopen, met verbod aan alle andere op seekere hooge Peene by Ons daar tegens te Statueeren, SOO IS 't, dat Wy, de Saake, ende 't voorsz. verzoek overgemerkt hebbende, ende geneegen weezende ter bede van de Supplianten uyt Onze regte wetenschap, Souveraine Magt ende Authoriteyt, de selve Supplianten geconsenteert, geac-

oerdeert, en geotroyeert hebben, consenteeren, accordeeren, en
o'troyeeren haar by deezen, dat Zy, gedurende den tyd van Vyf-
tien eest Agtereenvolgende Jaaren, de Werken, die ten dienften
van het Toneel reets waren gedrukt, en van tyd tot tyd nog ver-
der in het licht gebragt, en ten Toneele gevoert zouden mogen wer-
den, in dier voegen, als zulx by de Supplianten is verzogt, en hier
vooren uytgedrukt staat, binnen den voorsz. Onzen Landen alleen
zullen mogen Drucken, doen Drucken, uytgeven ende verkopen,
verbiëdende daaromme allen ende eenen ygelyken dezelve Werken,
in 't geheel, ofte ten deele te Drucken, naar te Drukken, te doen
Nadrukken te Verhandelen, of te Verkopen, ofte elders Naarge-
drukt binnen den selven Onzen Landen te brengen, uyt te geven,
ofte Verhandelen en Verkopen, op Verbeurte van alle de nage-
drukte, ingebragte, verhandelde ofte verkogte Exemplaren, ende
een boete van drieduysend guldens daar en boven te verbeuren, te
Applicceeren een derde part voor den Officier, die de Calangedoed
zal, een derdepart voor den Armen derplaatzen daar het Catus voor
vallen zal, ende het refterende derdepart voor de Supplianten, en-
de dit 'telkens zoo meenigmaal, als dezelve zullen werden agter-
haalt, alles in dien verstande, dat Wy de Supplianten met dezen on-
zen O'troye alleen willende gratificeeren tot verhoedinge van hunne
schade door het Nadrukken van de voorsz. Werken, daar door in
geenigen deele verstaan, den innehouden van dien te autoriseeren,
ofte te Advouëren, ende veel min dezelve onder onze protexie, en-
de bescherminge, eenig meerder Credit, aanzien ofte reputatie te
geeven, nemaar de Supplianten in cas daar inne iets onbehoorlyks
zoude influëren, alle het zelv. tot hare Lasten zullen gehouden
weezen te verantwoorden, tot die eynde wel Expresselyk begeerende,
dat by aldien zy dezen Onzen O'troye voor dezelve Werken zullen wil-
len stellen, daar vangeene ge'bbrevieerde ofte gecontraheerde mentie
zullen mogen maken, nemaargehouden wezen, het zelve O'troy in 't
geheel, en zondereenige omiffie daar voor te drucken, of te doen druc-
ken, ende dat zy gehouden zullen zyn, een Exemplaar vande voorsz.
werken, op Groot Papier, gebonden en welgeconditioneert te brengen
in de Bibliotheek van onze Univerfiteyt te Leyden, binnen den tyd van
zes weeken, na dat zy Supplianten de zelve Werken zullen hebben
uyt te geeven, op een boete van zes hondert guldens, na expiratie
der voorsz. zes Weeken, by de Supplianten te verbeuren ten behoeve
van de Nederduytsche Armen van de plaats alwaar de Supplianten wo-
nen; en voors op peene van mer 'er daad verfteeken te zyn van het
effect van dezen O'troye. Dat ook de Supplianten schoon by het
ingaan van dit O'troy een Exemplaar geleverd hebbende aan de
voorsz. Onse Bibliotheek, by zoo verre zy gedurende den tyd van dit
O'troy deselve Werken zouden willen herdrukken met eenige ver-
meerderingen of anders, hoe genaamt, of ook in een ander for-
maat, gehouden zullen zyn wederom een ander Exemplaar van de
gemelde Werken Geconditioneert als vooren, te brengen in de voorsz.
Bibliotheek, binnen deselve tyd, en op de boete en penaliteyt, als
voren. Ende ten eynde de Supplianten dezen Onzen Consente, ende
O'troye mogen genieten, als naar behooren, Lasten wy allen ende
eene

eenen ygelyken, dien het aangaan mag, dat zy de Supplianten van den inhouden van dezen doen, Laten, ende gedogen, Rustelijk, vredelijk, ende volkomentlijk genieten ende gebruyken, cesferende alle belet ter contrarie. Gegeven in den Hage, onder onzen Groten zegelehier aan doen hangen op den zevenentwintigsten Mey, in 't Jaar onzes Heere ende Zaligmakers duyfsend zevenhondert agtentwintig.

J. G. V. Boetzelaar.

Onder stond, Ter Ordonnantie van de Staten,

Was getekent

WILLEM BUYS.

Lager stond,

Aan de Supplianten zyn, nevens dit O&roy, ter hand gestelt by Extra&t Authenticq, haar Ed. Gr. Mog. Resolutien van den 28. Juny, 1715, en 30. April, 1728, ten einde om zig daar na te reguleeren,

De REGENTEN van het WEES- en OUDE MANNENHUIS hebben in hunne voorz. qualiteit, het Recht der bovenstaande Privilegie, alleen voor den tegenwoordigen druk, van ARLEQUIN TAMERLAN, *Kluchtspel*; vergund aan IZAAK DUIM.

In Amsteldam, den 4^{den} January, 1737.

VERTOONERS.

DOCTOR BALOUARD.

COLOMBINE, Dochter }
POLITIONEL, Dienaar } van den Doctor.

SCARAMOUCHE, Minnaar van Colombine.

MARINETTE, verloofde }
KAPITANO, vriend } van Scaramouche.

ARLEQUIN.

PIEROT, }
GILE, } vrienden van Arlequin.

PASCARIEL, Neef van Marinette.

ZWYGENDE.

Eenige Apothecars knechts en Koks, van 't gevolg des
Doctors.

GEVOLG van Scaramouche.

GEVOLG van Arlequin.

ARLE-

ARLEQUIN TAMERLAN;

KLUCHTSPEL.

EERSTE TOONEEL.

SCARAMOUCHE *en* COLOMBINE, *in 't venster.*

SCARAMOUCHE.

Dewyl Sinjeur Apol alreeds begint te ontwaken;
Is 't tyd, myn lief, dat ik weêr zoek naar huis te
raken:

Vaar wel myn Colombin', vaar wel aanstaande
bruid.

COLOMBINE.

Vaar wel dan Scaramouch'. Nu ras het venster uit.

SCARAMOUCHE.

Wel aan.... maar och!

COLOMBINE.

Wat is 't?

SCARAMOUCHE.

Het touw valt uit myn handen!

COLOMBINE.

Helaas! wat raad? nu raakt myne eer gewis te schanden.

SCARAMOUCHE.

Ja, was het anders niet. Maar hoe kom ik beneên?

COLOMBINE.

Spring uit het venster.

SCARAMOUCHE.

Ei! dan brak ik hals en been.

A 4

Ik

8 ARLEQUIN TAMERLAN;
Ik weet wel beter raad. Ga, maak de deur maar open.

COLOMBINE.

Die is in 't nachtslot, vriend.

SCARAMOUCHE.

Wat staat my dan te hopen?

COLOMBINE.

Je moet het venster uit, daarom zo pakje voort;
Wyl ik bedurven ben als ons myn Vader hoord.
Hy zou in 't Spinhuis my die parten doen verleren,
En voor jouw snoepen jou wel honderdmaal klifteen.

SCARAMOUCHE.

Wat drommel zegje! neen, ik hou van geen klifteen.
Vaarwel dan Colombine, ik spring van boven neer.

Scaramouche laat zich het venster uitgleijen.

TWEEDE TOONEEL.

SCARAMOUCHE, POLITIONEL, *met eenig
Gevolg.*

Wie daar? hou stand. Gy moet uw naam ons openbaren.

POLITIONEL.

SCARAMOUCHE.

Sta af; of ik doe jou voor duizend nikkers varen.
Vertrek, je bent om hals indien je hier blyft staan.
„Dewyl die vent niet wil, zal ik aan 't rekken gaan.

DERDE TOONEEL.

DOCTOR, SCARAMOUCHE, POLITIONEL,
Gevolg.

Blyf voor den Doctor staan.

DOCTOR.

SCARAMOUCHE.

Zo doe ik t' uwer eeren;
Maar met beding dat gy my niet zult doen klifteen.

D O C -

DOCTOR.

Wie zyt gy?

SCARAMOUCHE.

Wie ik ben? uw dienaar en uw vriend.

DOCTOR.

'k Ben met uw vriendschap, wyl't noch nacht is, niet ge-
Uw naam is? (diend.

SCARAMOUCHE.

Scaramouche.

DOCTOR.

Ei spreek, wat zyn de reden

Dat gy hier kwaamt zo laat?

SCARAMOUCHE.

Ik ging my wat vertreden,

Wyl ik niet slapen kon. Zie daar de zaak, myn Heer.

POLITIONEL.

Dat is abuis. Jy sprong daar flus van boven neêr
Uit Juffrouws venster.

DOCTOR.

Welk een spyt! ik mis myn zinnen.

Sprong hy het venster uit? spreek op, hoe kwam je 'er bin-
De deur is steeds in 't slot, en al de vensters hoog. (nen?)

SCARAMOUCHE.

Cupido leende my zyn vlerken, en ik vloog
By Colombine, die my reedlyk wel mag lyen;
Waarom ik deze nacht haar wat bestond te vryen.
Maar toen ik weder wou vertrekken, was 't verbrod,
Om dat myne eene vlerk viel in de waterpot,
Des ik genoodzaakt was het venster uit te springen,
Dat maakten dit gerucht.

DOCTOR.

ô Ongehoorde dingen!

SCARAMOUCHE.

ô Ja! 't is Colombin die my het hart doorgriefd,
Zy is op my verzor, en ik op haar verliefd,
Zy heeft my dezen nacht, ik haar myn trouw gezworen.

A 5

Daar

10 ARLEQUIN TAMERLAN,

Daar hebje 't end en 't slot.

DOCTOR.

Ha spyt! wat moet ik horen?

Ik wou dat deze nacht, zo bitter voor myn geest,
De laatste nacht van all' myn nachten was geweest,
Dan zou men nooit my weêr dus eereloos bedriegen.
Gy deed niet vorstlyk, dat gy in myn huis kwamt vliegen;
Maar wyl de zaak dus leid, zal ik m'er op beraân.
Men roep myn Dochter maar daar komt zy zelf al aan.

VIERDE TOONEEL.

DOCTOR, COLOMBINE, SCARAMOUCHE,
POLITIONEL, *Gevolg.*

Foei! Lichtekoy! hebt gy dus eerloos u vergrepen,
Met vreemde kaerels 's nachts ten venstren in te slepen?

DOCTOR.

COLOMBINE.
Vergeef het my Papa, het zal niet weêr geschiên.
Ik was aan Scaramouche al lang verloofd; indien
Gy nu zo goed wilt zyn van ons te laten trouwen,
Zal ik u altoos voor myn beste Paatje houwen?

DOCTOR.

Wel aan, ik stem het toe, ik maakje Man en Vrouw.

POLITIONEL, *en 't Gevolg.*

Lang leef het nieuwe Paar, verbonden door de Trouw.

VYFDE TOONEEL.

MARINETTE, DOCTOR, SCARAMOUCHE,
COLOMBINE, POLITIONEL, *Gevolg.*

Mevrouw vergeef het my, zo ik uw rust kom storen.
Maar luister, Scaramouche, ô Guit! gy die te voren
U hebt aan my verloofd; uit wat vergetelbeek,
Of in wat kroeg hebt gy u zat gezopen, spreek?

Wat

Wat vleidster of Sireen heeft u 't verstand veröverd?
Of welk een Circe heeft uw inborst doch betoverd?

COLOMBINE.

Wie is die Helleveeg?

SCARAMOUCHE.

'k Weet niet dat ik haar ken.

MARINETTE.

Kend gy myn spraak niet meer, zo hoor dan wie ik ben.
Ik ben die Marinet, die gy nu wilt verlaten,
En trouwen Colombine op hoop van hoger staten;
Dierhalven wensch ik, dat, als ge op een Ezel ryd,
Hy flux u, t' myner wraak, uit zynen zadel smyt:
En dat, zo dra ge op straat weer wilt figuren maken,
Gy daatlyk als een dief moogt in de maling raken,
Op dat gy noch eerlang met voeten word getreên;
En denken met berouw aan al myn tederheên.
Wat heb ik niet om u al reizen ondernomen;
'k Ben met de Trekschuit flus noch uit den Haag gekomen,
Om u verzekering te geven van myn trouw,
En nu ik hier kom hebt gy reeds een andre Vrouw!
Dat komt myn gramschap noch hoe langs hoe meer ont-
fonken.

Gy zult noch, ô gy Dwaas! met twee Spinrokken pronken;
En zitten tot een spot. Ja, 'k hoop te horen dat
Myn wensch het minste deel uws ongeluks bevat.

Marinette binnen.

COLOMBINE.

Ik schrik voor zulk een wensch!

SCARAMOUCHE.

Ei wil dat schrikken staken;

De wensch kan Scaramouch' niet ongelukkig maken.

DOCTOR.

Dat 's waar, gy hebt gelyk, dat kan ook niet geschiên.

COLOMBINE.

Wat is 't voor een?

SCARAMOUCHE.

'k Heb dat Portret wel meer gezien;
En

12 ARLEQUIN T A M E R L A N,
En haar voor dezen wel zo wat geliefkooft, vatje?
Maar 'k hiel haar anders niet dan voor myn Kamerkatje,
Dat is de mode toch. Dies stel uw hart te vreên,
Wyl ik nooit iemand heb bemind dan u alleen.

COLOMBINE.

Nu dan gelove ik u.

DOCTOR.

Wel aan, laat ons te zamen
Eens overleggen, en de middelen beramen
Tot viering uwer Trouw: ik wil het Bruiloftsfeest
Zo prachtig hebben, als 'er ooit één is geweest.
Maar als ik my bedenk, het hapert aan veel zaken,
Myn keuken is te klein, ik weet geen plaats te maken,
Laat zien . . . voor zeven Koks, twee Krauwels . . . 't kan

SCARAMOUCHE. (niet zyn.)

Wel zend een Kok twee drie aan 't huis van Arlequin?

DOCTOR.

Dat 's wel bedacht!

SCARAMOUCHE.

Hoor hier, Politionel, ga heenen
Naar Arlequin, hy zal wel t' huis zyn zou ik menen,
En neem wat Koks met u, en zeg dat ik gebie
Dat hy van alles u en ook de Koks voorzie,
En u zyn keuken leen.

POLITIONEL.

Maar wil hy 't niet gedogen,

Wat dan gedaan?

SCARAMOUCHE.

Hy zal zich tegens myn vermogen
Niet kanten, naar ik gis, hy weet te wel zyn plicht.

POLITIONEL.

Het word zo datelyk op jouw gebod verricht.

ZESDE TOONEEL.

ARLEQUIN, PIEROT, GILE, *Gevolg.*

ARLEQUIN.

Laat my myn armen los, ik zal dien Schelm doorboren!

GILE.

Wat heeft men jou gedaan dat jou dus kan verstoren?

ARLEQUIN.

Wat ... 'k weet het zelve niet. Maar 'k ben alleenig kwaad,
Om dat zo boos te zyn myns oordeels dapper staat.
'k Heb 't tegen Scaramouche, en zal dien Vlegel leren,
(Zo jy me helpen wilt,) hoe m' ons moet respecteren.

PIEROT.

Ik durf waratje niet; hy 's eens zo sterk als jy.
't Is gien egaal partuur, wy raakten wis in ly,
Zo wy bestonden met dien dolle Man te stryden.
Myn Mortje leerde my, dat overheert moet liden.

ARLEQUIN.

Vrees niet als ik u help. 't Sa wakker, schep maar moed;
Want wie was Valentyn? wie Ourfon? opgevoed
By beesten; en wie was doch Palmeryn d'Olyven?
De vier Heemskinderen? beroemd door hun bedryven?
Wie Floris? Amadis? de Ridders met de Zwaan?
Wie Roeland? Don Quichot? wie held Esplandiaan?
(Want schoon ik Varkens dreef in myne jonger jaren,
Ik las die Boeken steeds om wysheid te vergaaren.)
'k Ben meerder dan dees alle: ook is myn naam bykans
Van Arlequin zo veel als Charlesquint in 't Frans.
Ja zelf Gerechtigheid kwam mynen moed belonen,
En schonk me een dubbeld Zwaard dat 'k op myn rug kan
De puist die op myn kaak verheft gelyk een wen, (tonen.
Betoond hoe ik van jongs door 't lot getekend ben.
Dit alies, Mannen, is een voorbô van de zegen.
Hebt gy nu moed? zo spreekt, en toond u niet verlegen.

PIE-

14 ARLEQUIN T AMERLAN,

PIEROT.

Wel ja, nou kryg ik moed; nou word ik fier en trots;
Want zie, myn naam beduit in 't Frans een harde rots.

GILE.

'k Ben ook gien lasie, maat, ik heb ook moed en krachten.
Myn Vaartje sproot uit een der dapperste geslachten:
Achilles was myn Grootvaars Overbestejaar,
Waarom ik Gile by verkorting hiet.

ARLEQUIN.

Dat 's klaar.

Indien je my nu tot uw Opperhoofd wilt maken:
Wil ik u zweren dat....

PIEROT.

Ei, wil dat zweren staken.

't Is een gedane zaak. Je zult ons Veltheer zyn.
Treë op dees ton: roep nou: lang leef Prins Arlequin!
Zy heffen Arlequin met de ton om hoog, en roepen alle gelyk.
Lang leef Prins Arlequin!

ARLEQUIN, *van de ton vallende.*

Sint Jut! waar wil dit henen?

Dit eerbewys kost my voor 't minst twee blauwe schenen!

PIEROT.

Het was een ongeluk: vergeef het deze keer.
Kom weer van nieuws af aan.

Alle gelyk.

Lang leve ons Opperheer:

ARLEQUIN.

Hy leef niet, zo zyn daàn die naam niet waardig maken.

Tegen 't Gevolg.

Maar tred ter zy, my dunkt, 'k zie iemand ons genaken.

ZEVENDE TOONEEL.

POLITIONEL, *met twee Koks*, ARLEQUIN,

PIEROT.

W POLITIONEL.
aar is de Baas van 't huis?

AR-

ARLEQUIN.

Alhier.

POLITIONEL.

Dat is heel goed,

Wyl gy een dag of twee ons hier logeren moet,
Met zo wat Proviand, om die gereed te maken,
Ons huis is wat te klein, om daar te recht te raken:
Den Bruigom Scaramouch', gaf zelf ons deze last;
En hy begeerd dat gy ter degen op ons past.

ARLEQUIN.

Myn huis is t'uwen dienst, gy kunt maar commanderen.
Treed binnen.,, Maakjy 't klaar, wy zullen 't consumeren.

ACHTSTE TOONEEL.

ARLEQUIN, PIEROT, GILE, *Gevolg.*

Kom jongens nou is 't tyd: hier heb ik na gewagt.
De vogels zyn in 't net: een ieder toon zyn kracht.
Wy zullen dit gefuis terftond ten huize uit jagen;
Het Eeten is voor ons, voor hun de huid vol flagen:

NEGENDE TOONEEL.

ARLEQUIN, PIEROT, GILE, *en Gevolg,*
jagen POLITIONEL en de Koks het huis uit.

Moord! brand! men slaat me dood.

POLITIONEL.

ARLEQUIN.

Dat gaat naar wens; fchep moed.

POLITIONEL.

Genâ!

ARLEQUIN.

Het is een Schelm die jou genade doet.

PIEROT.

Ik hou zo veel van spek, laat ik hem 't oor af snyen?

GI.

16 ARLEQUIN TAMERLAN;

GILE.

En ik zyn neus.

POLITIONEL.

Och! och!

ARLEQUIN.

ô Neen! ik zal 't niet lyen.

Men schenk hem 't leven, op dat hy zyn Heer verhaal^d
 Hoe ik zyn wetten acht', en hem zyn trotsch betaal.
 Ik zal hem leren in myn huis den baas te spelen;
 Want zulk een heerschappy zou aan de droes verveelen.
 Ja zeg hem, dat hy, als een slaaf, eerlang zich buk
 Voor onze voeten; want wy schudden 't dienstbaar juk
 Van onze halzen af, wy zyn hier vry geboren,
 En willen na 't gebod van zulk een Uil niet horen;
 Hy doe, om ons daar toe te dwingen, wat hy kan.
 Ik zal van myn kant, als een dappre Tamerlan,
 Hem gaan te keer. Vergeet daar nevens niet te melden;
 Dat ik zyn spyze en drank, met deze myne helden,
 Zelf tot de minste brok, zal consumeren: ga,
 Vertrek, jou snode Dwerg

POLITIONEL.

Heb dank voor die genâ;

Dat gy my 't leven schenkt.

TIENDE TOONEEL.

ARLEQUIN, PIEROT, GILE, *Gevolg.*

W ARLEQUIN.

el aan, myn trouwe vrienden,
 Maakt u gereed, want die iets groots wil onderwinden;
 Moet dapper zyn, op dat hy eeuwige eer verwerv';
 Verwinnen moeten wy, of dat men eerlyk sterv'.
 Maar, apropô, de droes! vergeet niet om uw leden
 Te omgorden, en u met een Leeuwe huid te kleden;
 Want anders lykt gy niet naar 't volk van Tamerlan.

PIE-

PIEROT.

Maar 'k weet geen plaats daar ik Leeuws-huiden krygen
Doch Schapevachten by de vleet. (kan,

ARLEQUIN.

Dat is om t'eeven.

Ga maar aan elk terftond een van die vachten geven.
Nou vrinden maakje klaar : elk draag zich als een Man.
Ik zal u voor gaan ; kom.

Alle gelyk.

Lang leve Tamerlan.

E L F D E T O O N E E L :

DOCTOR , SCARAMOUCHE , COLOMBINE ,
POLITIONEL.

W SCARAMOUCHE.
at is 'er gaans? spreek op.

POLITIONEL.

Och ! laat me wat bedaren !

DOCTOR.

Wat heeft men u gedaan ? kom wil het ons verklaren.
Is u iets kwaads ontmoet ?

POLITIONEL.

ô Dodelyk verdriet !

'k Weet van ontfeltenis het waarlyk zelve niet.
Maar ik bedenk me weer door 't voelen van de flagen ;
Waar van myn bochel noch 't geheugen lang zal dragen.

SCARAMOUCHE.

Wat is 'er dan geschiet ? wie heeft het u gedaan ?

POLITIONEL.

Ik was op jouw gebod by Arlequin gegaan,
Met twee van onze Koks, om Taarten en Pafteijen
Te maken, en noch meer gebrui van Lekkernyen,
Het welk zy droegen met tien vlessen Rinsche-wyn.
Wy kwamen, als ik heb gezeid, by Arlequin,

18 ARLEQUIN TAMERLAN;

Die ons beleefd ontving, en scheen zeer wel te vreden;
'k Deed hem jouw wil verstaan; hy liet ons binnen treden;
Maar naauwlyks waren wy met onze spyze in huis,
Of hoorden voor de deur een yffelyk gedruis!
Kortom, dien Arlequin, dien Schelm, ja dien Verrader!
Kwam binnen met zyn volk, en riep: geef al te gader
Dat vreten hier, leg af; of 't is de lafte dag
Uws levens! en met een zo kreeg ik slag op slag.
Toen riep hy wederom: gy eere-loze dieven!
Gaat zegt uw snode Heer, dat hy naar zyn believen
Ons niet meer pieren zal; en dat ik, met myn macht,
Gelyk een Tamerlan, hem in het veld verwagt....
En zo al voort.

SCARAMOUCHE.
Ha spyt! wat maakt hem zo vermeeten?

DOCTOR.

Maar zeg, Politionel, waar liet je toen al 't Eeten?

POLITIONEL.

Wel dat Kanalje, zo weêrbarftig van natuur,
Slokte al ons Eeten op, zo zonder zout of zuur.

DOCTOR.

ô Stoudheid nooit gehoord! gy moet geenszins gedogen;
Myn Zoon, dat deze Field komt tarten uw vermogen.

SCARAMOUCHE, tegen Politionel.

't Sa! roep myn volk byeen.

Politionel binnen.

'k Zal tonen, tot hun spyt,
Dat zy niet ongestraft my daagden tot een ftryd,
My, die hun Meester ben: ik zweere die Barbaren
Te straffen, en aldus het onweêr te bedaren!

COLOMBINE.

Wyl gy ten ftrydt gaat, myn Lief, zal ik uw zy
Gelyk een Amazoon bekleeden.

SCARAMOUCHE.

Neen, om my
Noch om de liefde, die gy my hebt toegedragen,

Ik

KLUCHTSPEL: 19

Ik zal u tegen 't heir van zulk een Graauw niet wagen;
Indien my eenig Prins den Oorlog aandeed, ja.

COLOMBINE.

Geef Kapitano last, dat hy dan 't Leger sla.

SCARAMOUCHE.

Neen, Schone! 't is my ernst. 'k Wil zelf dien moetwil straf-
En dat Kanalje loon voor hun bedryf verschaffen. (sen,

DOCTOR.

Ik zal u bystand doen met myn Apthekers knechts;
Het is geoeffend volk, Klifstend' links en rechts.
Gy zult het Ezeltje, waar op ik plag te ryen,
Dat moedig dier, gelyk een Bajazet beschryen.

SCARAMOUCHE.

Daar ben ik meê te vreên. Vaarwel dan Colombin'.
Wy zullen na den stryd malkand'ren weder zien.
Maar 'k zal my wapenen, dan hoef ik niet te schromen
Voor wat kwetzuren . . . kom, ik zie myn volk al komen.

TWAALFDE TOONEEL.

KAPITANO en POLITIONEL *van de eene zyde,*
PIEROT *met eenig gevolg aan de andere zyde uit.*

KAPITANO.

Ik ken geen vrees, noch schrik! ô neen, ik ben verwoed.
Myn Spadel heeft al lang gedorst naar menschenbloed.
Onz' Opperheer, Scarmouch', heeft haast geen heir van no-
Want ik heb krachts genoeg om dat gespuis te doden. (den,
'k Verlang reeds naar 't gevegt; 'k zal tonen door myn daân,
Dat ik in staat ben een gantsch Leger te verslaan.

POLITIONEL.

De voortocht naderd vast. Daar komt Pierot marscheren;

KAPITANO, *schuilende achter Politionel.*

„Spreek jy hem aan, ik mag my juist zo niet verneêren.

POLITIONEL, *tegen Pierot.*

Ja loop zo schielyk niet; want onzen Heer die zal
Jouw hoogmoed dempen!

20 ARLEQUIN TAMERLAN,

KAPITANO, *van achter Politionel.*

En jou kaatzen als een bal.

POLITIONEL.

Hy zal zo hier zyn, maat.

PIEROT.

Wy zullen hem verwagten.

Wy steunen ook, myn vriend, op onze Veltheers krachten.

POLITIONEL.

'k Belach jouw gekheid.

PIEROT.

Ik jouw grootsheid, die 'k niet acht.

POLITIONEL.

Dat is een opschik, kyk! het lykt de Ratelwagt.

PIEROT.

Wat zegje Bocheljoen? dat zal ik jou vergelden;

Een vice Generaal voor Ratelwagt te schelden!

KAPITANO, *van achter Politionel.*

De Zon des Aardryks komt, kniel voor zyn stralen neêr.

PIEROT.

Wy hoefden in die Zon. Wy kennen geenen Heer,
Dan Tamerlan.

POLITIONEL.

Je zult nou met geen vreten stryen.

PIEROT.

O! die iets groots bestaat, moet straf of uitkomst lyen.

DE TIENDE TOONEEL.

SCARAMOUCHE, *gewapend zittende op een Ezel,
voorzien met twee Klifsteer-sputen, met zyn gevolg
aande eene, ARLEQUIN, zittende op een Ezel,
aan de andere zyde uit; PIEROT, GILE,
KAPITANO, POLITIONEL, Gevolg.
alle gewapent met blazen.*

POLITIONEL.

Haal uit voor Scaramouch'.

GILE.

Haal uit voor Arlequin.

SCARAMOUCHE, tegen Arlequin.

Verdoolde, wie of toch uw snode raadslieën zyn,
Die u aanporden om u dus ten toon te stellen?
My uit te dagen tot een fryd, ô gy Rebellen!
Wie weigerd my zyn plicht te tonen na gewoon'?

ARLEQUIN.

Ik ben 't. 't Is Tamerlan, die zich alhier vertoond.

SCARAMOUCHE.

Hoe dorst gy toch bestaan om my zo stout te honen?
Daar gy verplicht zyt my gehoorzaamheid te tonen?

ARLEQUIN.

'k Lach om gehoorzaamheid, die heeft by my geen plaats.
In hooger staat te zyn, is 't roemen des Soldaats.

SCARAMOUCHE.

Waar op vertrouwd gy doch?

ARLEQUIN.

'k Durf op myn arm vertrouwen.

SCARAMOUCHE.

Jou Swartsmoel! voor wiens zoon moet jou het Aardryk

ARLEQUIN. (houwen?)

Ik had nooit vaâr noch moêr. 'k ben zoon van myn geweer.
Een Kat was myne Min, een Vos myn Voedster-heer;
Een Aapje wiegde my, wanneer ik wou gaan slapen;
Myn honger blufte ik steeds met Pekelspek en Rapen.
'k Ben in myn Jonglingschap een groot Breteur geweest;
Daar was geen kroeg in 't Land, daar ik niet wierd gevreesd.
Myn oeffening bestond in Kan en Glas te vegen;
In 't handlen van de Kaart vond ik my nooit verlegen:
Al wat myn oog bereikt' dat achtte ik voor het myn';
Die ryk wil wezen moet niet nauw gebonden zyn.
'k Had nooit geen Wyf; maar kreeg toch kinders by dozy-
Vermits ik Vaâr ben van wel veertig Arlequinen. (neu,
En 't zederd dat ik had de jaren van een Man,
Wierd ik van Arlequin den groten Tamerlan.

Ik

22 ARLEQUIN TAMERLAN;

Ik draag nooit Harnas; want ik durf myn Lyf wel wagen;
Daar gy gewapent komt, om dat je vreeit voor flagen.

SCARAMOUCHE.

Die 't lyf bewaard, bewaard geen rotte Peren, vrind.
'k Heb twee Piftolen ook, waar meê ik heel gezwindt
Kan omgaan, en die fix en klaar zyn, en nooit kiffen.

ARLEQUIN.

Ja pis eens op de pan, dan zal jou dat wel miffen.

SCARAMOUCHE.

Maar hoe ben ik zo gek, dat lk jou ita te woord?
Wel aan, myn Helden, draag u dapper als 't behoord,
Bereid u tot den ftryd, ik zal dien Buffel straffen?

„Maar houw myn Graauwtje vast.

ARLEQUIN.

Ik lach eens om jouw blaffen.

Kom luftig jongens maak je vaardig om te slaan.

KAPITANO.

„Dan kruip ik aan een zy.

Alle gelyk.

Val aan! val aan! val aan!

*De party van Arlequin, dryft Scaramouche
en zyn volk al vegtende binnen.*

VEERTIENDE TOONEEL.

SCARAMOUCHE, *uitkomende met een
Ezelsstaart in de hand.*

Daar legt myn roem geveld! nu is myn hoop verdwenen.
'k Ben overwonnen, och Sint Jago! waar nu henen?
Want Arlequin bezet met zyn Gevolg de straat.
Dies is het vluchten my belet. Wat raad? wat raad?
ô Ezel! waar op ik myn dierbaar lyf betrouwden,
U derf ik, en uw staart heb ik alleen behouden!
Gy smheet my uit de zaal, ik greep u by de staart,
Die afgehouden wierd door des verraders zwaard.

V Y F.

VYFTIENDE TOONEEL.

PIEROT, SCARAMOUCHE, GILE, *Gevolg.*

PIEROT.
Men volleg Scaramouche, om hem doch t'achterhalen,
 Zyn fraaijen Ezel zal de mocite wel betalen.

SCARAMOUCHE.
 Gy groote Heeren, och! och! spiegeld u aan my.
 Flus was ik een Sinjeur, nu vrees ik slaverny.

GILE.
 Langs deez' zy, neem wel acht, men volg ter deeg zyn gan-
 Ha, ha, ik zie hem al. Kom, geef je voort gevangen. (gen.)

SCARAMOUCHE.
 Ik sterf veel liever. Maar wat slaaf is doch zo stout,
 Dat hy het vangen van zyn Heer zich roevertrouwd?

PIEROT.
 Wy zyn als Zwitzers, ô! wy kennen geene Heeren,
 Dan die na 't vegten ons heel lekkertjes trafteren,
 Als Tamerlan zal doen.

SCARAMOUCHE.
 Die korts noch Varkens dreef?

GILE.
 Ja, die de dapperheid 't loon op zyn schouwders schreef.

PIEROT.
 Ei, talm niet langer, kom, en wilt jou overgeven;
 Want doe je tegenweer, zo kost het lyf en leven.

SCARAMOUCHE.
 Ik geef my niet gevaân; en zo myn hand ontbreekt
 Een degen, deze staart zich aan u allen wreekt.

24 ARLEQUIN TAMERLAN;

ZESTIENDE TOONEEL.

ARLEQUIN, SCARAMOUCHE, PIEROT,
GILE, *Gewolg.*

ARLEQUIN.
Laat af, van Scaramouche een vinger aan te raken.
O Snapper, nu zult gy u myn gevangen maken.

SCARAMOUCHE.
Indien ik moet, ik zal. Zie daar leid myn geweer.

GILE.
„'t Is juist zyn Ezels staart.

ARLEQUIN.
En ook uw trots ter neêr.
Wat baat het, dat gy ons flus uitfchold voor Rebellen?
En in eens anders huis zo graag de wet wilt stellen?
Spreek, wat 's de reden toch, dat gy dus ieder plaagd?

SCARAMOUCHE.
't Is, 't is de wraakzucht, die na recht noch reden

ARLEQUIN. (vraagd.)
Gy fchaamd u ook niet woord, en eed, en trouw te breken
Om voordeel, dat 's noch korts aan Marinet gebleken.
Maar wyl de wraakzucht dan zo in uw hart regeerd;
Wat zoud gy my doen, zo gy my had overheerd?

SCARAMOUCHE.
'k Had in een kouw van ftroo jou eeuwig op doen fluiten,
(Gelyk men in den Haag de Hoeren doet en Guiten;)
De brokken, van het geen ik at, uw fpys zou zyn,
En ftinkend water in de plaats van Brandewyn,
Des morgens voor een Soopje.

PIEROT.
„Ik zou dat liever zwygen.

ARLEQUIN.
Gy zult dan, volgens uw Sententie, straf verkrygen.
Met twee Spinrokken zult gy zitten in de kouw, Ten

Ten teken dat je niet genoeg had aan één Vrouw.
Men maak de kouw gereed. Kom, laat ons binnen treden.

GILE, tegen Scaramouche.

Nou huil niet, benje mal, wees jy maar wel te vreden.

ZEVENTIENDE TOONEEL.

DOCTOR, COLOMBINE, KAPITANO,
POLITIONEL.

Och! Juffrouw Colombin', dat ik dus treurig kom,
Is oorzaak dat ik zag Scarmouche uw Bruidegom....

COLOMBINE.

Is hy dan dood?

POLITIONEL.

Neen; maar....

KAPITANO.

Wil u zo niet verhaaften,

Ik zal 't verhalen.

POLITIONEL.

Kyk! in 't vegten van de laatsten;

Maar d'eerste in 't praten, of als 't op een lopen gaat.

KAPITANO, al dreigende.

Zwyg zeg ik, of....

POLITIONEL.

Ik taft weêrom, indien je slaat.

COLOMBINE.

Laat dat krakelen staan; maar 'k bid u laat my horen;
Heer Kapitano, wat voor ramp my is beschoren.

KAPITANO.

Na dat Heer Scaramouche, ons Opper-Generaal,
Vernomen had dat hem de vyand voor het staal
Geëist had, riep hy straks zyn volk en vriendent'samen,
Om zich met helden-moed te wreken; en wy kwamen
Den vyand in 't gezicht, die met een' gantsche stoet

26 ARLEQUIN TAMERLAN,

Van Rekels aan marscheerde, en trok ons in 't gemoet.
Scarmouche, als Opperhoofd en Generaal, kwam ryden
Op de Ezel van myn Heer uw Vader; met verblyden
Zag elk hem in 't gemoet, en haakte naar den sryd;
Die ook teritond begon, toen hy een korten tyd
Met Arlequin, het hoofd der vyandlyke troepen,
Gesproken had; waar op hy flux begon te roepen:
't Za lustig Mannen zit den vyand nu in 't hair.
Die ook als razend, met een yffelyk gebaar,
Ons tegen viel: maar ik had nauw myn arm geheven,
Of bracht 'er met één slag wel duizend om het leven!

POLITIONEL.

„Lieg dat je barst jouw beeft!

KAPITANO.

Wat zegje?

POLITIONEL.

Niemendal.

KAPITANO.

Na dat den sryd nu lang aan 't wankelbaar geval,
Als in een twyffel hing, wie dat zou overwinnen,
Kwam 's vyands volk, gelyk een hoop vergifte Spinnen,
En dreef ons op de vlucht, en nam Scarmouch' gevaân.
Daar lei alle onze hoop; maar 't kwam hen duur te staan;
Want ik, hierom verwoed, nam in de vuist myn Veger,
En sloeg in 't honderd door des vyands grote Leger,
Gelyk een Herkules, en moordde een gantsche troep!

POLITIONEL.

„Dat 's waar, terwyl je kroop in onze Buurmans stoep.

COLOMBINE.

Moest dan dit ongeluk, helaas! my overkomen?
En dus myn Bruidegom gevangen zyn genomen?

DOCTOR.

Geen nood, wy zullen hem door een Gezantschap zien
Te lossen.

COLOMBINE.

Maar dat zal niet helpen.

Doc-

DOCTOR,

Wel misfchien.

Gy, Kapitano en Politionel, zult heden,
 Uit myne Dochters naam, na d'Overwinnaar treden;
 En bieden hem veel gouds en dierbre fchatten aan;
 Op hoop of hy daar voor myn Schoonzoon wilde ontlaan.

COLOMBINE.

En of dat niet en hielp, ik zal my vaardig maken,
 Om, als een Amazoon, den vyand te genaken;
 Ik zal myn' Bruidegom verlossen als heldin,
 Of sterven vol van moed, gelyk een Romeinin!

ACHTIENDE TOONEEL.

PASCARIEL, MARINETTE, *in zotten gewaad.*

Laat my begaan, ik heb iets wonders voorgenomen.

PASCARIEL.

Maar waarom als een Gek te voorschyn hier gekomen?

MARINETTE.

Dus wil ik Scaramouch', schoon hy my ontrouw is,
 Verlossen, en ontlaan uit zyn gevangenis,
 Wyl my myn wensch berouwd.

PASCARIEL.

Maar waar toe al die kuuren?

MARINETTE.

Ik wil als Hof-nar my by Arlequin verhuuren.

PASCARIEL.

Maar Arlequin die heeft, dat ik 't u recht ontvouw,
 De grote Scaramouch' gekerkerd in een kouw,
 Van Stroo gevlochten, om het vluchten te verhoeden:
 Maar gaan wy aan een zy, zo weerd men kwaad vermoeden.
 Daar komt hy met hem aan.

28 ARLEQUIN TAMERLAN;
NEGENTIENDE TOONEEL.

ARLEQUIN, SCARAMOUCHE *in een kouw*,
PIEROT, *Gevolg.* MARINETTE *en*
PASCARIEL *ter zyden.*

ARLEQUIN.
Men zet hem hier ter neêr.

PIEROT.

't Lykt dat hy slaapt.

ARLEQUIN.

Wel nu, hoe gaat het, groten Heer?

SCARAMOUCHE.

Hoe! ik hier in een kouw, als Bajazet gesloten!

ARLEQUIN.

Je komt 'er noch eerst in, en 't heeft jou al verdrotten?

SCARAMOUCHE.

Och! Arlequin....

ARLEQUIN.

Spreek van geen Arlequin; ik ben
Een Tamerlan, en wil dat elk my daar voor ken.

SCARAMOUCHE.

Vergun me Vryheid?

ARLEQUIN.

Dat zou jy wel zesmaal willen.
Vergun me Vryheid! ja, ik lietje liever villen.

PIEROT.

Zit jy maar still, je zit daar beter, maat, als by
Een Boer in 't venster.

SCARAMOUCHE.

Welk een wreede slaverny!

ARLEQUIN.

Je zult noch driemaal daags, dat zwere ik by myn Degen,
Voor een Papiertjen om myn Portefles te veggen
Verstrekken, zo je hier noch langer tegen wryt.

SCAR-

SCARAMOUCHE.

o Beul! ik hoop jouw Ryk zy voor een korten tyd.

PASCARIEL, *tegen Marinette.*

Bedaar wat, zeg ik.

MARINETTE.

Neen, ik wil noch niet bedaren,

Maar met een Schip van lood door berg en dalen varen;

Jy zult myn Stuurman zyn. Maar pas wel op het roer;

Want zo 'k by ongeluk eens tegens 't huis aan voer,

Zou ik myn handen op jouw ouwe trony leggen.

PASCARIEL.

Loop, loop, je bent een Uil.

MARINETTE.

Uilskuiken wil je zeggen.

PASCARIEL.

'k Waarschouw je, hou je stil.

ARLEQUIN.

Wat wil hier dit geraas?

Wat is dat voor een vent?

PASCARIEL.

Myn Heer, het is een dwaas;

Ik bracht hem hier tot jou vermaak, hy is zo luchtig,

Gelyk een vogeltje dat Koe hiet.

PIEROT.

Dat is kluchtig.

ARLEQUIN, *tegens Pierot.*

Maar moet een Vorst altoos verzeld zyn van een Zot?

PIEROT.

Ja, weetje dat niet? denk maar op Clement Marot.

ARLEQUIN.

Dat 's waar, je hebt gelyk.

Tegen Pascariel.

Maar waar is hy geboren?

PASCARIEL.

Het is een Delvenaar.

30 ARLEQUIN TAMERLAN,

ARLEQUIN.

Hoe is zyn naam, laat horen?

PASCARIEL.

De gek hiet Keesje.

MARINETTE.

Weet, dien Ouden met je spot;

Ik ben een Cicero, en hy een grote Zot.

ARLEQUIN.

Ben jy zyn Vader, paay?

PASCARIEL.

Men doet het my geloven;

Althans zyn Moeder heeft de schult op my geschoven.

MARINETTE.

Heb jy Konynen in die kouw?

ARLEQUIN.

Een schoon Konyn.

Dat zal, zo lang je by me woond, jouw Speelpop zyn.

MARINETTE.

Dat 's goed. Geen wonder dat men jou heeft op doen flui-
Want kwam jy uit de kouw, je beet my in myn kuiten. (ten.

TWINTIGSTE TOONEEL.

SCARAMOUCHE *in de kouw*, ARLEQUIN,
PIEROT, MARINETTE, PASCARIEL,
GILE, *Gewolg*.

GILE.

Daar zyn twee Knevels met een Kaerel, naar ik gis
Niet groter als de baard van een Groenlandsche Vis.
Die Bochel is 'er by, die 't Eeten bracht, en slagen
Kreeg in de plaats; myn Heer, zy laten beide vragen,
Om Scaramouch' te zien.

ARLEQUIN, *tegen Scaramouche*.

Wat dunkt u, groten Heer,

Zult gy gehoor aan dat Gezantschap gunnen?

SCA-

Scheer

De gek niet met me, doe uw zin.

ARLEQUIN.

Ik laat hen komen.

Maar hoe, me dunkt je huild? nou Keizer wil niet schro-
Zeg dat zyn Edelheid gehoor zal gunnen, doet (men.
Het geen ik u belaft. Ik treê hen te gemoet,
Op uw bevel, ô Vorst! 'k laat u inmiddels blyven
By deze Zot, hy mag uw droefheid wat verdryven.

EEN-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

MARINETTE, PASCARIEL,

SCARAMOUCHE *in de kouw.*

Kend gy my niet? MARINETTE.

SCARAMOUCHE.

Neen, Gek wie benje?

MARINETTE.

Uw vrindin.

SCARAMOUCHE.

Zyt gy 't myn Colombin'?

MARINETTE.

Maald die noch in uw zin?

Ik ben uw Marinet, in 't Zottekleed gekomen
Om u te loffen, 'k heb dit Slonsje meê genomen,
Steek nu de kouw in brand, 't za lustig, wil u spoên.

SCARAMOUCHE.

Wel 'k ben gevangen, en dan mag ik dat niet doen.
'k Zou Arlequin hier door wel tienmaal bozer maken.

MARINETTE.

Verberg het Slonsje; want ik zie hem weêr genaken.

T W E E.

TWEE-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

ARLEQUIN, PIEROT, GILE, KAPITANO,
 POLITIONEL, SCARAMOUCHE *in de kouw*,
 MARINETTE, PASCARIEL, *Gevolg.*

Zyt duizendwerf gegroet, doorluchte Tamerlan,
 Die zo grootmoedig is als iemand wezen kan,
 En die nu zyt ten top van uw geluk gerezen.

KAPITANO.

PIEROT.

„Ha, als men Meeſter is, hoe word men dan geprezen!

KAPITANO.

Wy komen uit den naam der Edle Colombin',
 Om u veel koſtlykheên en ſchatten aan te biên,
 Tot loſing van Scarmouch', haar eenigſte verlangen,
 Die gy, gelyk een Slaaf, in ketens houd gevangen.

ARLEQUIN.

Dat liegje! want hy word hier opgepaſt, gediend,
 En zo bewaard als of hy was myn beſte vriend.
 Kom herwaards en beſchouw dien groten Heer zyn Zetel;
 Daar zit hy in de kouw, om dat hy zo vermetel
 Myn grootsheid tarten dorſt.

KAPITANO.

Hans donder!

POLITIONEL.

Welk een rouw!

SCARAMOUCHE.

Och, vrinden! maak dat ik verloſt worde uit dees kouw.

POLITIONEL.

Ik zal zo veel ik kan myn vrindſchap jou bewyzen.

KAPITANO.

En ik eeuw uit eeuw in uw dapperheden pryzen.

PIEROT.

Ja, prys de dapperheid veel liever van ons Heer,
 Wiens zon aan 't ryzen is, de zyne daald nou neêr.

KA-

KAPITANO.

Hoor dan, ô Tamerlan! wat wy u komen bieden.

POLITIONEL.

't Geflacht van Scaramouch' zyn grote en ryke lieden.

KAPITANO.

Ik biede u dan, om hem te ontslaan uit slaverny,
Tien Hammen, acht pont Worst, zes Taarten, en daar by
Noch zeven ankers Wyn, half rode en ook half witten;
Met noch een Ezel van tien jaar om op te zitten,
Van Doctor Balouard, die u daar by verëerd,
Aan Pypen en Tabak, zo veel je maar begeerd;
Met zes Recepten, of gy eens kwaamt ziek te raken;
Tien rollen Feilen om daar klêren van te maken,
Voor u en voor uw volk.

PIEROT.

O! 't is een gantsche schat!

Wat dunkt myn Heer daar van?

POLITIONEL.

En dan noch boven dat;

Iets kostelyks, dat is: de keur van alle Maagden
Uit 't Spinhuis' Amsterdam: en zo je meer noch vraagden,
Zo heb ik order, om jou noch een dierbaar pant
Te presenteren: 't is een Trekmuts met een kant,
Van Juffrouw Colombin, die noch geen zes jaar oud is;
En die ze droeg toen zy met Scaramouch' getrouwd is.

SCARAMOUCHE.

Ik ben noch niet getrouwd, het zal noch eerst gefchiên.

ARLEQUIN.

Ik lach eens om al 't geen dat gy my aan komt biên.
Daar is niets in te doen; 'k liet Scaramouch' niet lopen;
Al wou je my ook tien dier Spinhuis Maagden kopen,
Dat toch onmooglyk is. Hy diend my voor een trap,
Als ik te Paard styg, of als ik aan tafel stap.

KAPITANO.

Ha, welk een spyt!

34 ARLEQUIN T AMERLAN,

POLITIONEL.

Ha smaad!

KAPITANO.

'k Wou, om recht uit te spreken;
ô Snode! dat ik me eens een uur mocht aan u wreken.

ARLEQUIN:

Wie zyt gy toch?

KAPITANO.

Wie 'k ben? den dappren Kapitaan;
Die door myn stem alleen een Leger kan verslaan!

ARLEQUIN.

Zyt gy een Edelman?

KAPITANO.

Hoe! kunt gy dat noch vragen?
Daar myn geboorte star in Duitschland op kwam dagen.

ARLEQUIN.

't Is wel gezeid. Kom Gile, en snyd hen eens, tot straf
Van hun vermetelheid, de halve knevels af;
En geef hen ieder dan tien schoppen daar beneven
Voor 't Uilebord.

POLITIONEL, *knielende.*

Genâ! want ik heb niets bedreven.

KAPITANO, *ook knielende.*

Verschoon myn knevels, och, genade!

ARLEQUIN.

Daar 's geen genâ.

Neen jou gek;

GILE.

Sta stil, of 'k sny je deur je bek.

SCARAMOUCHE.

Ik bid bedenk u toch, myn Heer, 't zyn Afgezanten;
't Is tegens recht en reên.

ARLEQUIN.

Ik maak aan alle kanten
De wetten naar myn zin, dat 's u genoeg gezegt.

GILE.

Gaat heen, bedank myn Heer nou voor't genadig recht.

KAPITANO.

Myn fchone knevel, och!

POLITIONEL.

O al te boze tyen!

Waar in de onnozelen het meefte moeten lyen.

GILE.

Je klaagd noch? en je bent, indienje 't wel bedenkt,
Gelukkig dat myn Heer je noch het leven fchenkt.

ARLEQUIN.

Zegt aan den Doctor nu, hoe ik u heb ontfangen;
En dat zyn Zoon niet eer de vryheid zal erlangen,
Voor dat ik door zyn macht zal overwonnen zyn,
En hy van Tamerlan my weer make Arlequin.

Gile met Kapitano en Politionel binnen.

Nu kryg ik honger, 'k wil myn keel eens lustig smeren.
Hou, holla hey! Pierot.

PIEROT.

Wat is myn Heers begeren?

ARLEQUIN.

Geef order, dat men flux hier make een Tafel klaar,
Op dat ik, als een Vorft, eens spyze in 't openbaar.

DRIE-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

ARLEQUIN, SCARAMOUCHE *in de kouw*,
MARINETTE, PASCARIEL, GILE, *Gevolg.*

GILE.

De fiere Colombin? laat u ootmoedig smeken,
Of zy haar Bruidegom noch eens zou mogen fpreken?

ARLEQUIN.

Ja, laat ze komen.

MARINETTE.

Zo alleen? dat 's niet galant.

C 2

AR-

36 ARLEQUIN TAMERLAN;

ARLEQUIN.

Ik vind die gek van daag wel drommels affurant;
Maar zyne zotheid zal zyn stoute tong verschonen.
'k Wil aan den Vreemdeling myne Achtbaarheid steeds
tonen.

VIER-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

ARLEQUIN, COLOMBINE, PIEROT, GILE,
MARINETTE, PASCARIEL, SCARAMOUCHE *in de kouw*, *Gevolg*.

BEROEMDE TAMERLAN, ik wensch u honderd jaar
Gezondheid.

COLOMBINE.

ARLEQUIN.
Ik, dat u Sint Jutmus lange spaar.

COLOMBINE.

Mag ik myn Bruidegom eens zien?

ARLEQUIN.

Ja zelf wel spreken.

Daar zit hy in de kouw.

COLOMBINE.

Waar zal ik my verfteken
Van schaamte! och! och! myn Lief, zit gy hier in de kouw?
Wie had zulks oit gedacht! helaas! ik wou, ik wou....

ARLEQUIN.

Wat wou je toch?

COLOMBINE.

Dat hy 'er uit was.

ARLEQUIN.

'k Laat me hangen,

Zo ik het niet geloof.

SCARAMOUCHE.

'k Zit al te vast gevangen,
Myn waarde Colombine, ik koom 'er nimmer uit.

Co-

COLOMBINE.

o Groote Vorst! die Alexander op een duit
 Gelykt, ja overtreft, ik werp my voor uw' voeten;
 Op hoop dat gy uw straf een beetje wilt verzoeten,
 Ik bid vergun me toch een beê zo 't kan geschiên,
 Dat ik myn Bruigom noch eens mag in vryheid zien:
 Zo ik dit kleen verzoek niet kan van u verwerven,
 Zal ik van hartseer of van spyt noch moeten sterven.
 Daar is geen Koning of hy laat zich door een Vrouw
 Noch wel bepraaten.

ARLEQUIN.

Maar, daar na heeft hy berouw.

Het Vrouwvolk komt gestaag met toverende lonken,
 En zoekt ons Koningen tot medely te ontfonken,
 Op datze dan haar zin verkrygen; maar ik ben
 Zo gek niet als my wel de muts staat.

MARINETTE.

Ik beken,

Je bent wel drommels bars, dat zweer ik by Sint Maarten.
 Jy moest haar vrindelyk onthalen.

ARLEQUIN.

Aapestaarten!

SCARAMOUCHE.

Hou op, jou Galgebrok, jou Beul, jou Hoerekind!
 Was ik 'er uit....

ARLEQUIN.

Ja, daar is voor gezorgd, myn vrind.

PIEROT, *tegen Arlequin.*

Indien het jou geliefd, je kunt aan Tafel raken?

ARLEQUIN, *tegen Colombine.*

'k Zal dan op uw verzoek uws Bruigoms boeijens slaken.
 Hy zal myn Voetbank zyn, nu ik aan Tafel ga;
 Daar is myn Sleutel; dat men Scaramouche ontsla.

GILE, *tegen Scaramouche.*

Kom lustig bestemaat.

38 ARLEQUIN TAMERLAN;

SCARAMOUCHE, *uit de kouw.*

Och! mocht ik my eens wreken.
„Ik zou dien Tamerlan zyn hals en benen breken!

ARLEQUIN.

Verroerje niet... ha Schelm! hoe! maakje dat ik val?
Zo gy het noch eens doet, 't uw leven kosten zal.
Zie zo. Nu fluit hem weer zo als hy heeft gezeten.
Daar, groten Heer, gy kunt wat rauwe wortlen vreten.

COLOMBINE.

Ik sterf!

MARINETTE.

Geef Salvolaar!

GILE.

Die is niet by der hand,
Maar steek wat grauw papier haar voor de neus in brand.

ARLEQUIN.

Ontffel u zo niet, Schone, al 't geen gy ziet gebeuren,
Geschiedde ook Bajazet; des wil daarom niet treuren.
Hy krygt maar straffe voor een wel verdiende schuld:
En om dat gy hier ook niet ledig lopen zult,
Zult gy myn Schenker zyn.

COLOMBINE.

Hoe, ik?

ARLEQUIN.

Ja; niet te temen.
Gy zult, zo 't u beliefd die moeite daadlyk nemen.
Maar eerst de Tabbard uit, dat is de ziel van 't stuk.

COLOMBINE.

Ach! ongelukkige.

SCARAMOUCHE.

Ha smaad!

MARINETTE, *tegen Colombine.*

„Jou ongeluk
„Zal wel weer overgaan. Voldoe maar zyn begeren:
„k Heb een Purgatie, daar hy zo van zal Purgeren
„Dat hy zyn broek bevuild; die zal ik in zyn drank

„Gaan

„Gaan mengen.

COLOMBINE.

„Dat is goed. Daar is de Wyn.

ARLEQUIN.

Heb dank!

Zo fris een Roemertje kan onze pyn verzoeten:
Aan u Vorst Bajazet; de grote Vorsten moeten
Eens samen vrolyk zyn; doch elk zit op zyn Troon.

SCARAMOUCHE.

Je brengt me wel, maar geeft me niets; jou Hoerezoon!

PIEROT.

Jouw volk wil met geweld, zo wel als jy, wat schaffen!

ARLEQUIN.

Eifcht dat myn volk?

PIEROT.

Ja toch.

ARLEQUIN.

'k Zal dat Kanalje straffen!

Als ik genoeg heb wil ik niet dat iemand taal
Naar Eeten.

PIEROT.

Ja, dan slaanze aan 't muiten altemaal.

MARINETTE.

Zy zullen wel doen; maar hy beter. 'k Zou hem raden
Hen alle voor een vuur tot affche te doen braden.

PIEROT.

Hou jy je bakkus toe. Met wat voor antwoord wil
Nou zyn Genade, dat ik zulk een Oproer still'?

ARLEQUIN, *van Tafel komende.*

'k Zal dat Janhagel met één woord gehoorzaam maken:

Myn byzyn zal hen straks het muiten wel doen ftaken.

Ik zweer hen!... Maar, och! och! wat snyjing komt my aan!

Wat deerd myn buik? ô pyn! ik ben gewis verraan.

Myn Ingewand verbrand! geef water om 't te ftuiten!

PIEROT.

Wat letje?

AR-

40 ARLEQUIN TAMERLAN,

ARLEQUIN.

Myn gedarmte is in myn lyf aan 't muiten!
'k Heb zulk een krimping.... oei! och ik geloofgewis,
Dat ik vergeven ben, of.... dat het buikpyn is.
Het draaid my zo in 't lyf, ik kan niet langer duuren.
Wie heeft my deze koolgestoofd?... wat bozer kuuren!
Maar... 'k voel waar 't heen wil... oei!

PIEROT.

Wat is 't dan Arlequin?

ARLEQUIN.

Ik moet noodzakelyk eens op het huisje zyn!
Volg Gile.

VYFEN-TWINTIGSTE TOONEEL.

SCARAMOUCHE, COLOMBINE, MARINETTE,
TE, PASCARIEL, PIEROT, *Gevolg.*

H SCARAMOUCHE.
a! nu zie 'k my eindelyk gewroken.

MARINETTE.

Die dank heb ik verdiend; ik heb dit werk bestoken.

SCARAMOUCHE.

Kom geef me nou een zwaard, op dat ik naar den eifcht
My zelf doorsteek, en zo naar d'andre waereld reiz'.

COLOMBINE.

Ach! doet dat niet, myn lief, 't mocht u daar na berouwen;
Ook zyn de doden steeds affchuwlyk voor de Vrouwen.

MARINETTE.

Wat! laat ons liever voort bevordren uw geluk,
En breken deze kouw gelykerhand aan stuk?

SCARAMOUCHE.

Pierot met al dat volk zal jou dat wel beletten.

PIEROT.

Neen, bestemaat, ik zal my daar niet tegen zetten;
Want kyk, wy zyn zo boos op Arlequin, om dat
Hy ons geen Eeten gaf toen hy aan Tafel zat.

COLOMBINE, *tegen Pierot.*

Och, zo je ons helpen wilt, je zult ons zo verplichten.

PIEROT.

Ja toch, zie daar ik zal dat werk wel zelf verrichten.

*Pierot en 't Gevolg breken de kouw,
en laten Scaramouche daar uit.*

SCARAMOUCHE, *tegen Pierot.*

Myn beste vriend, Pierot, ik dank u duizendmaal.

COLOMBINE, *ombelzende Scaramouche.*

Zyt welkom uit de kouw!

PIEROT.

Zol dat 's een goed onthaal.

SCARAMOUCHE, *tegen Marinette.*

U dank ik om dat gy myn vryheid kwaamt bezorgen.

En jou lui zal ik ook betalen tegens morgen;

Maar mits Conditie dat je my ook by moet staan,

Als Arlequin my dreigd.

PIEROT.

't Is wel, wy nemen 't aan.

COLOMBINE.

Maar, waarom heeft men in uw armen toch gebonden

Die twee Spinrokken?

PIEROT.

Wel dat 's voor zyn Pekelzonden;

Om dat hy zich aan twee verloofd had door de trouw.

MARINETTE.

Sny los het touw.

PIEROT.

't Is los.

ZES-EN-TWINTIGSTE TOONEEL.

ARLEQUIN, GILE, SCARAMOUCHE *uit de*

kouw, COLOMBINE, MARINETTE,

PIEROT, PASCARIEL, *Gevolg.*

ARLEQUIN.

Hoe komt hy uit de kouw?

42 ARLEQUIN TAMERLAN;

Holla! myn Lyfwacht, kom, en sluit hem daar weer binnen!

SCARAMOUCHE.

Zyt zo voorbarig niet, je zoud je licht verzinnen.

Ik ben uw Meester!

ARLEQUIN.

Jy?

SCARAMOUCHE.

Ja.

ARLEQUIN.

Wat zou ik dan zyn?

Maar wie heeft dit bestaan?

PIEROT.

Ik, Monsieur Arlequin.

Jouw Ryk is uit Compeer. Wy hebben met ons allen

De kouw gebroken, en wy zyn jou afgevallen.

Wy helpen Scaramouch'.

SCARAMOUCHE.

Nu hoor je 't kameraat,

Hoe elk myn zyde kiest, en uw party verlaat.

Nu zult gy op uw beurd eens kleine broodjes bakken,

Of ik zal met myn volk u straks tot huspot hakken.

ARLEQUIN.

„ Myn volk verlaat me! ja, nou is al 't werk verbruid.

„ Nou raak ik in de kouw, zo ik geen vrede sluit.

Ik kan zo daadlyk weer een ander heir versamen,

Daar 's noch een groot getal die gistren by my kwamen

En boden haren dienst. Doch zo je makk'lyk wilt,

Dan zie ik inder haast de haat en twist gestild;

Ik maak weer vriendschap, daar 's myn hand, wat hebje 'er
regen?

PIEROT, tegen Scaramouche.

Sla toe de koop.

SCARAMOUCHE.

'k Ben juist tot vegten niet genegen,

Maar evenwel je hebt my drommels kwaad gemaakt.

Dat treden op myn nek, dat heeft me niet gesmaakt.

COLOMBINE.

O! wyl 't voorby is, laat ons daar niet meer aan denken.
Doet alle twist te niet; wil hem de vrede schenken.

SCARAMOUCHE.

Ik ben te vrees, wyl ik toch geen haat dragen kan.
Daar is myn hand, maar met beding, geen Tamerlan
Ooit weer te worden?

ARLEQUIN.

Neen, dat zweer ik jou; myn leven
Zal ik me zelf die rol, zo moeilyk, niet weer geven.

ZEVEN-EN-TWINTIGSTE *en laafte*
TOONEEL.

DOCTOR, KAPITANO, POLITIONEL, AR-
LEQUIN, SCARAMOUCHE, COLOMBINE,
MARINETTE, PIEROT, PASCARIEL,
GILE, *Gevolg.*

DOCTOR.

Hei! waar is Arlequin, of Tamerlan? dat beest!
Dat zo lang tot een schrik der menschen is geweest.
Dat hy hier kome, want ik wil hem straks verslinden!

ARLEQUIN.

Dat is onnodig, want wy zyn weer goeije vrienden.

SCARAMOUCHE.

De peis is weer gemaakt.

DOCTOR.

'k Leg dan myn gramschap neêr

POLITIONEL.

Maar denkje dan niet eens om ons te wreken, Heer?

KAPITANO.

Doe voor myn Knevel hem een reis of tien Klifstere.

GILE.

Ei spaar die moeite, want hy's drommels aan 't Purgeeren.

DOCTOR.

ô Neen, myn vrienden, 'k wil dat gy hem zulks vergeeft.

Hy

44 ARLEQUIN TAMERLAN,
Hy doet niet wel die steeds in haat en tweedracht leeft.
Volgt 't voorbeeld van myn Zoon. Maar ben ik niet bedro-
Zo kwam die Zot my meer als deze reis voor oogen. (gen?

MARINETTE.

ô Ja, 'k ben Marinet. 'k Heb in dit kleed bestaan,
Uws Dochters Bruidegom uit flaverny te ontslaan;
Waarom ik Arlequin zo sterk heb doen Purgeeren.

ARLEQUIN.

Dat is zo mooy niet eens, dat wil ik jou wel zweeren;
Maar ik vergeef het jou: en wyl je niet kunt zyn
De Bruid van Scaramouch', word die van Arlequin?
Je weet, ik heb voorlang jou liefde toegedragen,
Ja, in dit zotte kleed kunt gy my zelf behagen.

MARINETTE.

Ik neem je tot myn Man.

ARLEQUIN.

En ik je tot myn Vrouw.

DOCTOR.

Nu kunt gy te gelyk voltrekken uwe Trouw.

ARLEQUIN.

Zo is 't; maar om de vreugd een weinig te vermeerren,
Zo laat 'er dadelyk een dans geschiên, ter eeren
Van deze dubble Trouw: zo dit behagen kan,
Word ARLEQUIN wel licht eens weêr een TAMERLAN.

Word een Contre dans gedaest.

E I N D E.

